

EKONOMIX

Broj 2, 2025./2026.

Sretan Božić i nova 2026. godina!

Tema broja: STVARAMO PROSTOR U ZAJEDNICI

Ekonomix

list Ekonomske škole Pula
br. 2, studeni/prosinac šk. god. 2025./2026.
Izdavač:
Ekonomska škola Pula
Kovačićeve 3
mail: ekonomska-skola-pula@pu.t-com.hr
Za izdavača: dr. sc. Petko Radulović, ravnatelj
Glavna urednica: Samantha Furjan, 3. c
Zamjenica glavne urednice: Lejla Halilović,
3. c
Grafički urednik: Manolo Buršić, 4. b

Uredništvo:

Marli Majdandžić, 3. c
Helena Posarić, 3. c
Eugen Spasojević, 3. c
Ertekin Hadžić, 3. c

Učenici suradnici:

Tea Pejić Pendić, 1. a
Leona Benčić, 1. b
Marta Kontešić, 1. b
Katia Olivari, 2. b
Eni Olivari, 2. b
Lana Šterpin, 1. c
Dijana Banulla, 3. a
Nika Ivkić, 3. c
Layla Splesnialy, 3. c
Antonia Valić, 3. c
David Zupanić, 3. c
Dino Cukon, 4. b
Manolo Buršić, 4. b
Marija Dolenc, 4. b
učenici 4. b koji pohađaju Njemački jezik

Nastavnici suradnici:

Ivana Smoljan, dipl. oec.
Vesna Fabris, prof.
Ivan Hanuljak, mag. eduk. inf.
Angelika Ugrinić-Hrelja, prof.

Naslovnica: fotografija uredništva Ekonomixa
Zadnja stranica: okićeni bor u predvorju škole,
vlastita fotografija

Fotografije: uredništvo i suradnici
Lektorica, mentorica i odgovorna urednica:
Nedjeljka Dubroja, prof.,
voditeljica novinarske grupe
Naklada: 20 primjeraka
Tisak: Ekonomska škola Pula

Uvodna riječ

Dragi učenici i djelatnici škole,

pred vama je 2. broj našeg lista u
blagdanskim ozračju!

Tema ovog broja je **Stvaramo prostor u zajednici**. Pokazat ćemo vam da mladi žele aktivno sudjelovati u zajednici i rješavati probleme. Primjer toga je fakultativni predmet ŠiZ koji nas uči kako prepoznati i riješiti probleme koji nas okružuju i biti aktivni članovi društva. Tome nas potiče i Centar za mlade koji provodi projekt Stvaram prostor i organizirao je prvo Vijeće mladih. U zajednici sudjelujemo putem kulture (projekti Art Studija i Vile Marije) te sudjelujući u Erasmus+ projektima.

Donosimo i osvrt na Dan škole te intervju povodom Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje. Nastavljamo s rubrikom Suradnja s roditeljima te predstavljamo uspješne sportaše i nastavnike. Govorimo o pripremama maturanata za nastavak školovanja. Posjetili smo sajmove knjiga u Zagrebu i Puli te zagrebačke muzeje. Promišljamo o vrijednostima i potrošačkom društvu te učimo njemački uz naše sudionike Erasmusa.

Nadamo se da ćemo vas informirati,
zainteresirati i zabaviti!

I za kraj – **sve najbolje u novoj 2026. godini** od cijelog uredništva i suradnika Ekonomixa!

Glavna urednica
Samantha Furjan

Sadržaj

Dan škole.....	1
Razgovor s povodom: Zdenko Požgain, predsjednik HVIDR-e Istarske županije	5
Uoči Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje	5
TEMA BROJA – STVARAMO PROSTOR U ZAJEDNICI	8
Osvrt na radionicu „Javni nastup i prezentacijske vještine“	8
Stvaram prostor.....	10
Studijsko putovanje u Pazin	10
Škola i zajednica (ŠiZ)	11
Prvo Vijeće mladih građana Pule	12
Vijeće mladih Grada Pule.....	12
Art studio radionica.....	14
Izložba radova „Djeca slikom do Vile Marije“	18
SURADNJA S RODITELJIMA	20
Intervju s roditeljem – Manuela Hrvatin	20
ERASMUS + PROJEKT (PEER TO PEER)	22
Erasmus+ mobilnost u Frankfurtu	22
Intervju s nastavnicom – Angelika Ugrinić-Hrelja	25
Talentirani učenici – uspješni u izvanškolskim aktivnostima	27
Intervju s Manuelom Diminić, 3.c, paraatletika	27
Intervju s Timothyjem Putinjom, 1. a, tenis	30
MATURANTI	32
Kako se maturanti pripremaju za nastavak obrazovanja?	32
Posjetili smo.....	33
Jednodnevni izlet u Zagreb (Interliber i muzeji).....	33
Izlet u Zagreb – 14.11.2025.....	34
Jednodnevni izlet u Zagreb – Interliber i muzeji	35
Sa(n)jam knjiga u Istri	36
Učenička promišljanja o vrijednostima i potrošačkom društvu	38
VRIJEDNOST OBITELJI.....	38
VRIJEDNOST PRIJATELJSTVA.....	38
Osvrt na potrošačko društvo.....	39
Zabavi se i educiraj	41
Božićni sajam Učeničke zadruge Kažun.....	42

Dan škole

10. studenoga 2025. naša je škola obilježila svoj dan uz raznolik program pun smijeha i zajedništva. Program su vodile Lejla Halilović i Samantha Furjan, učenice 3. c razreda. Nakon pozdravnog govora ravnatelja škole započeo je prvi dio sportskog dijela programa u kojem su učenici svih razreda igrali igru Cornhole. Atmosfera je bila natjecateljska i zabavna te je smijeh ispunio dvoranu.

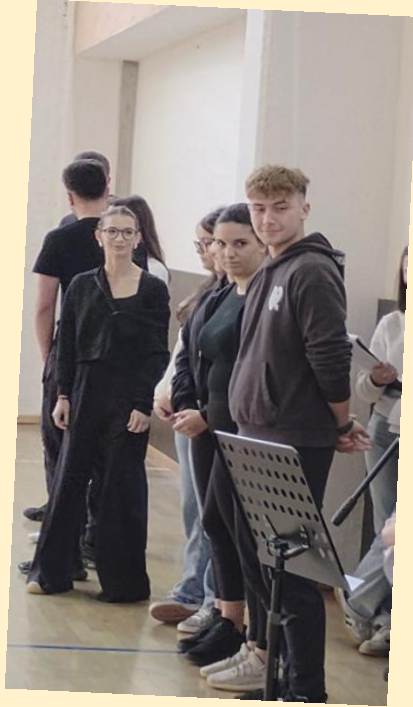
Poslije velikog odmora započeo je kulturno-umjetnički dio programa, a za vrijeme njegova trajanja učenici su mogli zaigrati i šah. Najprije su naše voditeljice pročitale sastav o školi koji je napisala jedna od njih, Lejla Halilović. Zatim nam se pridružio mladi pjesnik Nikola Dubroja koji je nedavno izdao prvu zbirku pjesama „Dječak s Mjeseca“ te nam je recitirao tri pjesme iz svoje zbirke. Slijedila je grupa učenika koja je s nastavnicom Mirjanom Cvar izvela svoj recital „Rijeka teče u tebe“. Glazbenu točku izvele su učenice Leona Jelenić, 3. a, i Marija Jukić, 3. b.

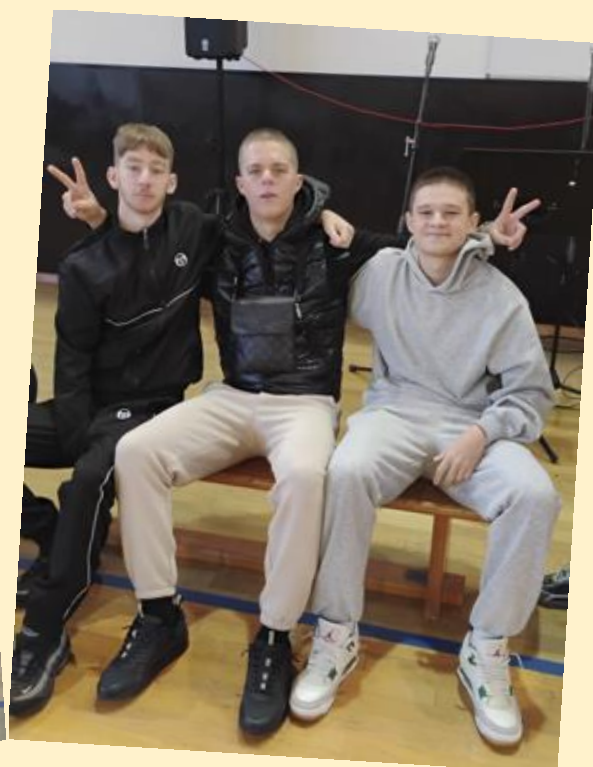
Sportski dio programa nastavljen je igrom graničara u kojoj su snage odmjerili maturanti protiv ostalih učenika te odbojkom u kojoj su maturanti igrali protiv nastavnika. Na kraju programa voditeljice su proglasile pobjednički razred, 4. b, koji je kao nagradu osvojio pizzu i piće za konzumaciju na jednom od Satova razrednika. Vidimo se i iduće godine – ponovo u sportskoj opremi!

Eugen Spasojević, 3. c

Na fotografijama učenici, nastavnici i gost Dana škole

Razgovor s povodom: Zdenko Požgain, predsjednik HVIDR-e Istarske županije

Uoči Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Gospodin Zdenko Požgain, predsjednik udruge HVIDR-e Istarske županije, već nam niz godina pomaže u obilježavanju Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na Vukovar i Škabrnju donoseći plakate, ratne fotografije te knjige vezane uz temu Domovinskog rata. Tako se svake godine, zahvaljujući njegovom trudu i predanosti, u holu Ekonomske škole dogodi mala, ali vrijedna izložba koja podsjeća na ratno vrijeme u kojem se branila i gradila današnja država Hrvatska. Ove je godine to dio izložbe koja je 5. kolovoza bila postavljena u Domu hrvatskih branitelja u Puli pod nazivom: Izdavačke djelatnosti vezane uz Domovinski rat i udruge proizašle iz Domovinskog rata. U znak zahvalnosti povelili smo gotovo neformalni razgovor s gospodinom Požgainom želeći saznati nešto više o njemu samom.

„Rođeni sam Baranjac“, veli gospodin Požgain. „Djetinjstvo sam proveo kao sva druga djeca. U Baranji sam završio osnovnu školu, srednju sam pohađao u Beogradu. Bila je to vojna akademija „Bratstvo i jedinstvo“ koju sam napustio budući da sam zamalo završio u zatvoru zbog pjesme „Vilo Velebita“. Otac je morao školi platiti – vratiti u mene uloženi novac. Pedagoški fakultet završio sam u Osijeku. Nastavnik sam povijesti i zemljopisa. Rat me zatekao u Lici,

gdje sam tada radio kao prosvjetni djelatnik.“

Odlaskom na bojište, kao pripadnik MUP-a, u ekipi koja je tada osiguravala područje oko Plitvičkih jezera, i pripadnik 133. brigadete 8. lakojurišne brigade, na ratištu oko općine Dabar, Zdenko je 13. listopada 1991. godine ranjen: naletio je na minu!

„Padala je kiša, bilo je mutno...“, pripovijeda nam vrlo jasno i zorno, „odletio sam tri metra u zrak. Nas smo trojica bili zajedno. Imao sam stotine gelera po sebi. Nosili su me osam sati do puta do kojeg je mogla stići Prva pomoć. Odveli su me u Rijeku gdje sam operiran. Godinu dana sam se oporavljao, a onda sam opet išao na ratište. Bio sam na Mostarskom polju, Kupreškom polju, Ravnom, na Neretvi, Dubrovniku, Generalskom stolu.“

Gledamo i fotografije iz tog vremena brižno pohranjene u starom fotoalbumu: fotografije hrvatskih vojnika, zemunica, rovova, ratišta, a onda i one s mnogobrojnih odlikovanja jer gospodin Požgain je bio u ratu sve do svibnja 1995. godine kada je razriješen dužnosti. U ratu je u okviru sklopnog mjesta bio bojnik-brigadir, a u mirovinu je otišao kao satnik. U Pulu je došao po zapovijedi Glavnog stožera, kao natporučnik te je na Muzilu u vojarni predavao vojnicima Domovinski odgoj. Rado se sjeća tih dana. Tada je mogao prenijeti svoje znanje i iskustva o primjerice; miniranju brane, rušenju mosta, izgradnji pontonskog mosta...Vojnici, iako umorni od jutarnje vojne vježbe, ne bi zaspali, nego su pažljivo slušali.

Na pitanje što mu je bilo najdojmljivije ili najpotresnije u vrijeme rata, koji bi

trenutak posebno izdvojio, naš nam veteran Domovinskog rata opisuje atmosferu s Mostarskog polja kad je srbočetnička vojska bila utaborena na brežuljku Valež, a hrvatski branitelji u bunkerima u dolini rijeke Bune, sto metara od prve crte bojišnice. Tada se oglasila motorola s riječima: „Imamo smrtni slučaj“. Poginuo je prijatelj Bimbo – zapalivši cigaretu, izvan rova, snajperisti su nanišani – Bimba, pripadnika 8.lakojuriške brigade i ubili ga.

A kako je dočekaao priznanje Hrvatske?

S ponosom. Jedan je od osnivača HDZ-a i bio je prvi vijećnik općine Otočac ispred HDZ-a.

Od osnivanja Hrvatske gospodin Zdenko Požgain volontira u udruzi HVIDRA, kako sam veli, najprije je član, a onda i njezin predstavnik na nivou Istarske županije te član Glavnog odbora HVIDR-a RH. Organizira razne aktivnosti, brine se za status i život branitelja – ratnih invalida te njihovu integraciju u zajednicu, organizira mnoga kulturna događanja u okviru

udruge i kao koordinator svih udruga Domovinskog rata.

Za svoju dušu bavi se i pčelarstvom, poznaje gljive, strastveni je ribič i pobjednik u sportskom ribolovu ratnih invalida. Bavi se i filatelijom te je njegova filatelistička zbirka izložena u Glavnoj pošti u Puli.

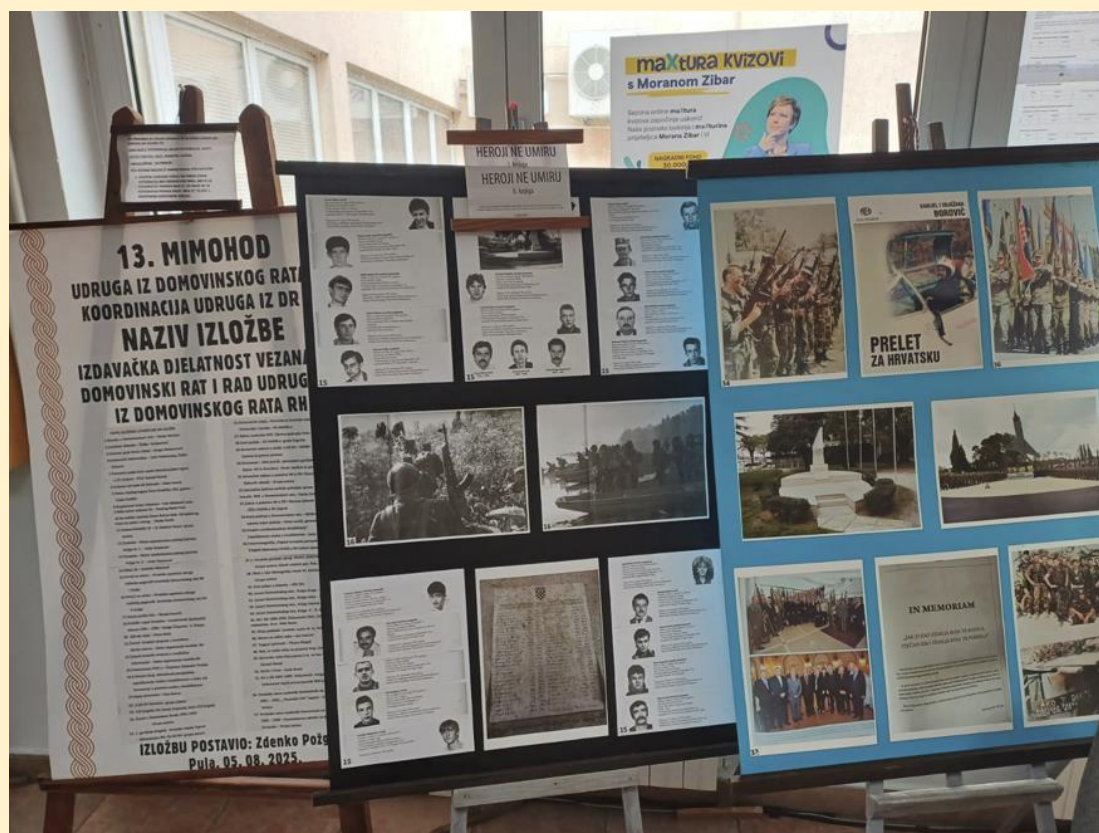
Život gospodina Zdenka Požgaina svjedoči o onima koji su svoj život uložili u obranu i izgradnju slobodne Republike Hrvatske i time se ponose ne želeći da neko novo vrijeme zaboravi one koji su svoj život dali za Hrvatsku ili su stradali u ratnim razaranjima.

Danas su im odali počast, uoči Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na žrtve Vukovara i Škabrnje, i učenici Ekonomske škole u pratnji svojih nastavnika, zapalivši svijeće u Vukovarskoj ulici u Puli.

Razgovor vodila: Vesna Fabris, nastavnica

Na fotografiji gospodin Zdenko Požgain i nastavnica Vesna Fabris

Na fotografijama dio izložbe o Domovinskom ratu u predvorju škole

TEMA BROJA – STVARAMO PROSTOR U ZAJEDNICI

Osvrt na radionicu „Javni nastup i prezentacijske vještine“

22.listopada 2025. učenici 1.b razreda Ekonomske škole Pula sudjelovali su na radionici “Javni nastup i prezentacijske vještine” u Coworking centru. Voditelj radionice bio je Rade Radolović koji je također i poznati pulski kazališni, televizijski i filmski glumac. U zanimljivoj interaktivnoj formi raspravljalo se o puno tema vezano za tremu i javni nastup. Voditelj je podijelio polaznike u dvije grupe, pola sudionika se ustalo, a druga polovica ih je promatrala u tišini te su zatim morali reći kakvo im je bilo iskustvo. Odgovor koji se najviše spominjao je taj da su osjećali sram i nelagodu. Sudionici su zatim podijeljeni u parove. Jedna osoba iz para je pričala priču, dok se druga osoba pravila da ju ne sluša i obrnuto. U sljedećoj vježbi pet polaznika je sačinjavalo jednu grupu i zajedno su trebali odgovoriti na tri postavljena pitanja. Nakon te vježbe na red je došla najpotrebnija vježba, a to je vježba pravilnog disanja. Polaznici su s veseljem odradili tu vježbu. U posljednjoj vježbi smo utvrdili koliko je zapravo potrebno glasno govoriti dok se vodi prezentacija. Voditelj je izabrao jednog polaznika i na njemu pokazao koliko je bitno imati samopouzdanja i jačinu govora tijekom prezentacije. Ova radionica mi se jako svidjela iz razloga što smo naučili kako što bolje strukturirati prezentaciju, kako izaći na kraj sa strahom i tremom, kako zadržati pažnju publike. Radionica je bila zanimljiva i edukativna, pružila nam je nova znanja i iskustva.

Leona Benčić, 1. b

Na fotografijama učenici 1. b razreda tijekom radionice

Stvaram prostor

Naša škola sudjeluje u projektu koji provodi Volonterski centar Istra u partnerstvu s Gradom Pula, Udrugama Delta (Rijeka) i Zum (Pula) te Centrom za građanske inicijative Poreč u razdoblju od 1. travnja 2025. do 30 studenog 2026. Učenici su u lipnju 2025. sudjelovali na konferenciji „Okupiranje prostora“ te u rujnu 2025. na edukaciji „Ako mogu drugi, možemo i mi“ (osnaživanje mladih za zagovaranje i sudjelovanje u kreiranju rješenja vezanih uz prostor za mlade“.

U sklopu projekta 29. listopada 2025. organizirano je studijsko putovanje u Pazin – „Do Pazi-na-mlade“ u svrhu razmjene iskustva i primjera dobre prakse mladih s gradom Pazinom i Centrom za mlade Alarm. Grupa učenika naše škole krenula je na putovanje u pratnji psihologinje Irene Mosić-Šajatović. Donosimo osvrt jedne učenice.

Studijsko putovanje u Pazin

Grupa učenika naše škole u pratnji psihologinje krenula je vlakom u Pazin. S nama su bili i učenici drugih srednjih škola iz Pule u pratnji stručnih suradnika. Pri dolasku u Centar za mlade Alarm u Pazinu igrali smo igru upoznavanja u dva kruga. Nakon svake minute smo se okretali i odgovarali na pitanja kako bismo se bolje upoznali. Nakon toga smo se podijelili u četiri grupe i svaka grupa je izradila jedan plakat. Razgovarali smo o tome što je mladima u Puli potrebno, kako funkcionira „Akcija za pet!“ te kako radi Centar za mlade u Pazinu.

Razmišljali smo o tome koje bismo aktivnosti mogli provoditi u Centru za mlade u Puli te kako mladi mogu sudjelovati u kreiranju i provedbi lokalnih programa za mlade. Na kraju smo svi zajedno u prostoru Društva Naša djeca Pazin osmislili zajednički plakat na kojem smo zapisali što smo zapamtili i naučili te usporedili sličnosti i razlike u provedbi aktivnosti Centra u Pazinu i Puli. Razmišljali smo kako se možemo udružiti i zajedno kreirati prostore za mlade u svojim sredinama. Stečena iskustva bit će nam poticaj za buduće aktivnosti u sklopu inicijative „Akcija za 5!“ u Puli.

Dijana Banulla, 3. a

Škola i zajednica (ŠiZ)

Naša škola je od prošle školske godine kao fakultativni uvela novi predmet Škola i zajednica. Mogućnost pohađanja istog imaju učenici trećeg razreda. Predmet vodi nastavnica Silvana Čulić, a učenici su ga rado prihvatili i shvatili da mogu biti aktivni članovi društva te pokušati nešto konkretno učiniti za svoju školu/zajednicu. Prošle godine su učenici trećeg razreda s uspjehom dobili parkirno mjesto za invalide, a ove godine će pokušati dobiti svoj prostor za marendarij. U nastavku je osvrt jednog učenika na navedeni predmet.

Učenik sam trećeg razreda te pohađam predmet Škola i zajednica. Škola je mjesto gdje učenici stječu znanje, vještine i vrijednosti, dok zajednica pruža prostor u kojem ta znanja mogu primijeniti. Kada škola surađuje s lokalnim udrugama, poduzećima i kulturnim institucijama, učenici bolje razumiju svijet oko sebe i osjećaju se korisnima. Aktivnosti poput volontiranja, ekologije ili sudjelovanja u projektima za dobrobit grada pokazuju da učenici mogu biti važan dio društva. Takva suradnja potiče odgovornost, empatiju i želju za pozitivnim promjenama, što koristi i školi i zajednici.

Učenici sa školom pokušavaju riješiti probleme u zajednici. Naša škola/skupina koja pohađa ŠiZ je najprije trebala smisliti par ideja i izabrati jednu od njih. Izabrali smo onu koja nam se činila najbolja te može imati veliku učinkovitost za našu i druge škole. Izabrali smo marendarij za školu pošto velika većina učenika jede marende na klupama ili po putu do škole, što baš i nije higijenski, jer nemamo svoj prostor za to. Imali smo razgovor s ravnateljem tijekom kojega nam je objasnio proces koji trebamo odraditi kako bismo s uspjehom realizirali naš plan. Nakon toga smo poslali mail gradonačelniku te dobili brz odgovor za sastanak s njim. 19. studenoga 2025. uputili smo se na dogovoreni sastanak, ali nismo postigli značajne rezultate. Ipak, nismo odustali te smo se obratili županu koji nam je ubrzo odgovorio, ali sastanak je dogovoren tek za veljaču iduće godine. Nadamo se da će taj sastanak polučiti bolje rezultate te da ćemo biti bliže našem cilju.

Ertekin Hadžić, 3. c

Učenici u pratnji nastavnice Silvane Čulić tijekom razgovora s gradonačelnikom Peđom Grbinom. Fotografija preuzeta s Facebook stranice škole.

Prvo Vijeće mladih građana Pule

U sklopu projekta Volonterskog centra Istra i Udruge ZUM iz Pule te Udruge SMART i Udruge Delta iz Rijeke u Puli je organizirano Vijeće mladih građana koje je kao privremeno tijelo tijekom trodnevnog susreta, od 28. do 30. studenog 2025. pripremalo preporuke za aktivnosti Centra za mlade u Puli. Donosimo osvrt našeg učenika koji je sudjelovao u radu Vijeća.

Vijeće mladih Grada Pule

Nedavno sam sudjelovao u Vijeću mladih Grada Pule što je za mene predstavljalo iznimno vrijedno i pozitivno iskustvo. Program je bio znatno aktivniji i pozitivno intenzivniji nego što sam očekivao te je poticao otvorenu raspravu i suradnju među sudionicima. Ovogodišnje Vijeće bilo je većinom usmjereno na rad Centra za mlade Pula (CZM), s naglaskom na promišljanje njegove budućnosti, mogućnosti proširenja djelovanja te razvoja novih oblika rada s mladima. Tijekom tri dana radionica zajedničkim smo radom analizirali postojeće stanje te predlagali načine kako dodatno približiti CZM mladima i obogatiti njegovu ponudu aktivnosti.

Zaključci i prijedlozi proizašli iz radionica predstavljeni su kao temelj za daljnji rad Vijeća mladih, a posebno je značajno što smo imali priliku izravno komunicirati s predstavnicima gradske vlasti. U tom kontekstu planiran je i susret s gradonačelnikom koji je iskazao spremnost pružiti podršku mladima uključenima u Vijeće, s obzirom na to da je riječ o novom savjetodavnom tijelu mladih Grada Pule. Drago mi je što Grad Pula prepoznaje važnost uključivanja mladih u procese donošenja odluka te što sam imao priliku sudjelovati u ovoj inicijativi.

Manolo Buršić, 4.b

Na na fotografijama Manolo Buršić tijekom susreta Vijeća mladih Grada Pule

Susret članova prvog Vijeća mladih grada Pule s gradonačelnikom Peđom Grbinom

Art studio radionica

U četvrtak 9. prosinca 2025. tijekom dva školska sata naš je razred, 3.c, u pratnji nastavnice Nedjeljke Dubroje sudjelovao na zanimljivoj i edukativnoj radionici u sklopu projekta #SHAREajKULTURU Art Studija Pula u suradnji s Arheološkim muzejom Istre i pojedinim školama Istarske županije. Na početku nas je dočekala vodičkinja Barbara Škoravić koja nas je povela u kratki obilazak važnih povijesnih lokacija našega grada. Krenuli smo od Portarate, promatrali zanimljivosti na našim „zlatnim vratima“, zatim Ulicom Sergijevaca opažali zanimljive detalje na fasadama te obišli mozaik Kažnjavanje Dirke, posjetili kuću Agripine Minor, razgledali izvana Gradsku palaču i pritom saznali mnogo zanimljivosti o prošlosti i kulturnoj baštini.

Nakon obilaska uslijedio je kreativni dio radionice. U prostoru ECPD – Regionalnog centra za razvojne studije dočekala nas je restauratorica Monika Petrović te smo imali zadatak interpretirati viđeno. Radili smo presliku na staklu koristeći različite boje, a zadana tema bila je Agripina. Svaki je učenik svoj rad mogao urediti i ukrasiti prema vlastitim idejama što je cijelom iskustvu dalo poseban umjetnički dojam. Bilo je neobično i zanimljivo biti turist u svome gradu te poticajno stvoriti kreativni rad na osnovu viđenog. Naučili smo nešto novo o povijesti našega grada, ali smo i uživali u kreativnom stvaranju.

Samantha Furjan, 3. c

Mozaik Kažnjavanje Dirke

Agripina kao tema i inspiracija

Učenički radovi na staklu na temu Agripine

Izložba radova „Djeca slikom do Vile Marije“

Skupina učenika 3. c razreda u pratnji knjižničarke Davorke Mijajlović prisustvovala je 10. prosinca 2025. otvorenju izložbe radova u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula. Učenici su tijekom ove godine sudjelovali u radionicama na kojima su izrađivali keramičke i likovne radove u sklopu projekta Djeca slikom do Vile Marije. U prošlom broju školskog lista prikazali su postupak izrade likovnih i keramičarskih radova te utiske s radionica u kojima se kroz kreativnost uče zajedništvu i solidarnosti te prihvaćanju različitosti. Izložba ostaje otvorena do 22. 12. 2025. U nastavku su fotografije s izložbe.

SURADNJA S RODITELJIMA

Nastavljamo s predstavljanjem roditelja koji nesebično odvajaju svoje vrijeme i energiju te doprinose razvoju naše škole. Svojim volontiranjem, donacijama i podrškom u aktivnostima škole doprinose stvaranju poticajnog okruženja za učenike i nastavnike.

Intervju s roditeljem – Manuela Hrvatin

Možete li nam se ukratko predstaviti i reći koji razred pohađa Vaše dijete?

Dino Cukon pohađa četvrti razred, 4. b. Pratim ga još od vrtića i uvijek želim sudjelovati u školskim aktivnostima kao vanjski suradnik.

Što Vas je motiviralo da se uključite u školske aktivnosti?

Stalo mi je doprinijeti, ako to mogu svojim znanjem, iskustvom i poslom kojim se bavim, da on i njegovi prijatelji dožive nešto više. Nikada mi nije ništa teško kada se radi o mom djetetu, ali i o cijelom razredu. Posebno mi je drago što je razrednica otvorena za suradnju jer zajedno predlažemo i provodimo razne ideje i aktivnosti. Djeci u toj dobi ponekad nije lako prihvatiti da roditelji sudjeluju u školskim stvarima, ali nama je to, više-manje uspjelo.

Koliko Vam je važno da budete uključeni u život škole koju pohađa Vaše dijete?

Vrlo mi je važno jer mislim da se kroz to stvara jača povezanost između djece, nastavnika i roditelja. Škola nije samo prostor za učenje, nego i mjesto gdje se gradi zajedništvo i međusobno

razumijevanje. Mjesto gdje se nižu iskustva za život.

Mislite li da je uloga roditelja važna za funkcioniranje škole?

Mislim da je uloga roditelja iznimno važna. Kada roditelji aktivno surađuju sa školom, stvara se prije navedeni osjećaj zajedništva i povjerenja koji pozitivno utječe na cijelu školsku zajednicu. Roditelji mogu pomoći ne samo kroz podršku učenicima, nego i kroz prijedloge, iskustva i ideje koje doprinose kvaliteti školskog života. Smatram da škola najbolje funkcionira kada roditelji, nastavnici i učenici djeluju kao partneri koji imaju zajednički cilj, a to je dobro za djecu. Mislim da je toga i premalo.

Na koji način najčešće pomažete školi?

Najčešće pomažem kroz volontiranje, organizaciju i povezivanje s raznim ustanovama i projektima. Zajedno s razrednicom i učenicima organizirali smo izlete i posjete interpretacijskim centrima u Karlovcu i Zagrebu i bili smo na Malom Brijunu. To su iskustva koja djeci omogućuju da uče na drugačiji, zanimljiv i doživljajan način.

S kime najčešće surađujete u školi?

Najviše surađujem s razrednicom Ivanom Smoljan i to smatram velikom srećom. Znam da je upravo razrednica

bila ključ svega. Jako je važno tko je lider razreda, tko razumije i roditelje i djecu te zna kako ih povezati. Upravo takav pristup stvara povjerenje, motivira i roditelje i učenike te čini suradnju ugodnom i korisnom za sve uključene.

Međutim, našla sam tu i super suradnju s pedagoginjom i ravnateljem, tako da se zaista osjećam dijelom te škole. Ulazim s ponosom u taj prostor jer mi je važno osjećati da pripadam i da zajedno gradimo pozitivno okruženje. Sreća se vjerojatno poklopila, ali vjerujem da je najveća vrijednost u tome što su oko mene poticajni ljudi koji razumiju koliko je suradnja važna.

Koje pozitivne promjene ste primijetili zahvaljujući angažmanu roditelja? Mislite li da Vaša pomoć utječe na učenike?

Vidim da djeca više cijene trud koji se ulaže i da im je drago kad vide da roditelji sudjeluju. Angažman roditelja potiče osjećaj zajedništva i pokazuje djeci da i odrasli vjeruju u vrijednost njihovog školskog iskustva. Najmanje se tome raduje Dino. Logično. Mama sam mu, a on ima godine kad se polako odvaja.

Vidite li da Vaše dijete ima koristi od Vašeg angažmana?

Mislim da mu je drago, ili će tek postati, kad zna da pratim što se događa i da sam spremna pomoći i sudjelovati. Ali to ne pokazuje. Sada ne.

Što biste poručili drugim roditeljima koji možda razmišljaju da se uključe u rad škole, a nisu sigurni?

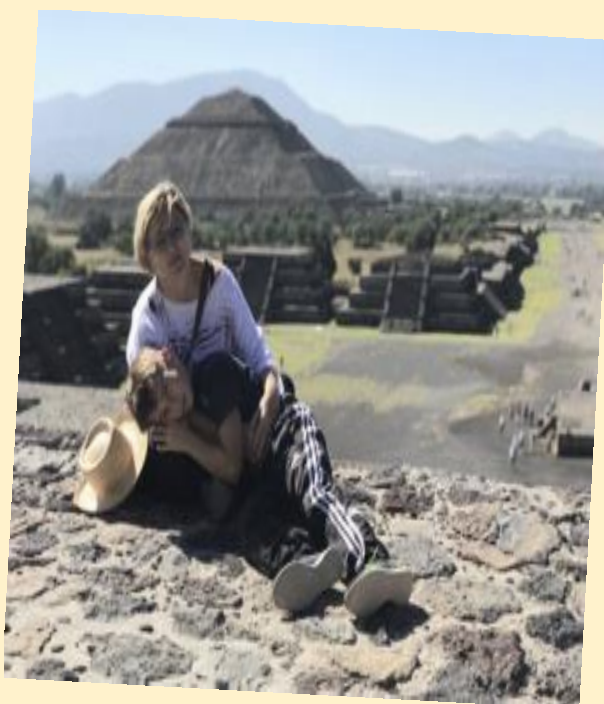
Poručila bih im da se svakako uključe. Ne mora to biti ništa veliko, dovoljno je malo volje, vremena i pozitivnog pristupa. Kroz to ne samo da pomažemo školi nego i učimo jedni od drugih, a djeca to osjete.

Imate li prijedlog za buduće aktivnosti ili projekte u kojima bi roditelji mogli sudjelovati?

Bilo bi lijepo nastaviti s organizacijom zajedničkih putovanja i posjeta edukativnim centrima, kao i s projektima koji povezuju školu s lokalnom zajednicom. Roditelji mogu dati puno kreativnih ideja i pomoći da školski život postane još zanimljiviji i bogatiji. Zajedno smo osmislili i Erasmus+ projekt Peer to peer te dobili financiranje. Po prvi puta razmjenjujemo iskustva i djeca idu u Njemačku. Drago mi je da sam dala dio mog vremena i znanja i za to.

Intervju vodio Dino Cukon, 4. b

Na fotografijama Dino Cukon i Manuela Hrvatinić

ERASMUS + PROJEKT (PEER TO PEER)

U sklopu Erasmus+ projekta učenici i nastavnici naše škole boravili su u Frankfurtu, Njemačkoj. Donosimo osvrt dviju učenica, polaznica mobilnosti.

Erasmus+ mobilnost u Frankfurtu

U sklopu Erasmus+ programa sudjelovali smo u učeničkoj mobilnosti u Frankfurtu u Njemačkoj. Prije samog putovanja morali smo proći postupak prijave koji je uključivao ispunjavanje prijavnice, suglasnosti roditelja te intervju. Također smo imali sastanak s roditeljima i nekoliko radionica, na primjer financijsku radionicu, kako bismo se pripremili za putovanje, boravak u inozemstvu i usvojili pravila ponašanja.

Putovanje je trajalo sedam dana. Po dolasku u Frankfurt smjestili smo se u Jugendherberge hostel. Prvi dan bio je predviđen za dolazak i sastanak na kojem smo dogovorili plan za sljedeće dane.

Tijekom boravka pohađali smo nastavu u Klingerschule i sudjelovali u radu po grupama. Posjetili smo Muzej novca, Europsku centralnu banku i Frankfurtsku burzu, gdje smo učili o financijskom sustavu te uspoređivali cijene u Njemačkoj i Hrvatskoj vezano uz pekarske proizvode. Zaključili smo da su cijene u Njemačkoj više.

Jedan dan putovali smo vlakom u Hanau, gdje smo posjetili Kaufmannische Schule i izrađivali plakate o razlikama između njemačkog i hrvatskog školskog sustava,

uključujući dualni sustav obrazovanja u Njemačkoj, gdje učenici dva dana pohađaju školu, a tri dana obavljaju praktičnu nastavu u tvrtkama. Nakon škole zajedno smo otišli na advent u centar grada. Posjetili smo i Muzej komunikacije koji prikazuje razvoj ljudske komunikacije, a naš zadatak bio je odgovoriti na pitanja vezana uz muzej.

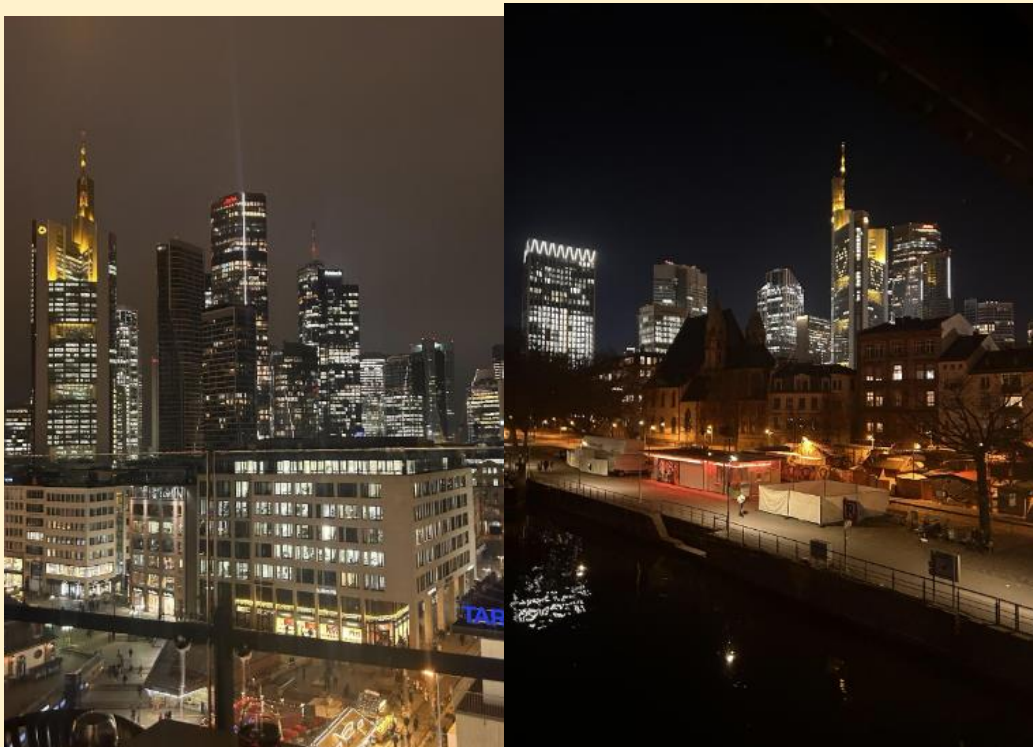
Svaku večer imali smo sastanak s profesoricama i pedagoginjom kako bismo razgovarali o dojmovima i planu za sljedeći dan te napisali dnevnike.

Ovo putovanje bilo je vrlo poučno i zanimljivo. Stekli smo nova znanja, upoznali drugačiji školski sustav i kulturu te poboljšali komunikacijske i socijalne vještine. Erasmus+ mobilnost bila je vrijedno iskustvo koje ćemo dugo pamti.

Layla Splesnialy i Antonia Valić, 3. c

Frankfurtska burza Klingerschule

Frankfurt

Učenci i nastavnici ispred Europske središnje banke u Frankfurtu

Intervju s nastavnicom – Angelika Ugrinić-Hrelja

U duhu ERASMUS+ projekta koji je učenike naše škole odveo u Frankfurt te očekivanja uzvratnog susreta, donosimo intervju učenika 4. b razreda s njihovom nastavnicom Angelikom Ugrinić-Hreljom na njemačkom jeziku.

Interview mit unserer Deutschlehrerin

Marija: Guten Tag, Frau Ugrinić-Hrelja! Vielen Dank, dass Sie sich Zeit für dieses Interview nehmen. Können Sie uns ein bisschen über Ihren beruflichen Weg erzählen?

Lehrerin: Sehr gern! Mein erstes Arbeitsjahr habe ich in Rovinj verbracht. Danach bin ich an diese Schule gekommen – und hier arbeite ich nun schon seit 25 Jahren.

Nikolina: Wie sind Sie überhaupt dazu gekommen, Deutsch zu unterrichten?

Lehrerin: Schon als Schülerin habe ich Sprachen geliebt. Besonders Deutsch hat mich fasziniert, weil es logisch aufgebaut ist und man durch die Sprache eine ganze Kultur entdecken kann.

Nora: Waren Sie auch Klassenlehrerin?

Lehrerin: Ja, mehrmals. Es ist eine besondere Aufgabe, eine Klasse über mehrere Jahre zu begleiten. Man wächst richtig zusammen.

Luka: Sie haben auch viele Projekte geleitet, oder?

Lehrerin: Ja, ich habe im Laufe der Jahre an mehreren Projekten mitgearbeitet und einige selbst geleitet. Zurzeit bin ich Leiterin unseres Erasmus+ - Projekts.

Dino: Worum geht es in diesem Erasmus+ - Projekt?

Lehrerin: Wir arbeiten mit einer Schule in Frankfurt zusammen. Unsere Schüler werden dort ihre Altersgenossen kennenlernen, an Unterricht in berufsspezifischen Fächern teilnehmen und gemeinsam an Workshops arbeiten. Es geht um Austausch, Freundschaft und das Kennenlernen einer neuen Lernkultur.

Luka: Das klingt spannend! Haben Sie schon viele Erasmus-Reisen gemacht?

Lehrerin: Ja, einige. Jede Reise ist anders. Besonders schön ist es zu sehen, wie die Schüler selbstständiger werden und anfangen, auf Deutsch zu kommunizieren.

Mateo: Was gefällt Ihnen an der deutschen Kultur am meisten?

Lehrerin: Ich schätze die deutsche Literatur, die Musik und das Kino. Ich höre gern

Herbert Grönemeyer und *Die Toten Hosen*. Und meine Lieblingsfilme sind *Goodbye Lenin*, *Das Leben der Anderen* und *303*.

Nikolina: Gibt es deutsche Städte, die Sie besonders mögen?

Lehrerin: Berlin ist meine Lieblingsstadt – so lebendig, kreativ und geschichtsträchtig. Aber auch Regensburg und Freiburg sind wunderschön. Jede Stadt hat ihren eigenen Charme.

Marija: Was machen Sie gern in Ihrer Freizeit?

Lehrerin: Ich lese gern, reise, und ich liebe es, neue Menschen und Kulturen kennenzulernen. Außerdem gehe ich gern spazieren und höre Musik – natürlich auf Deutsch!

Mateo: Haben Sie einen Tipp für Schüler, die Deutsch lernen?

Lehrerin: Habt keine Angst vor Fehlern! Sprecht, hört Musik, schaut Filme auf Deutsch. Und am wichtigsten: Habt Spaß am Lernen – dann kommt der Erfolg ganz von selbst.

Nikolina: Vielen Dank, Frau Ugrinić-Hrelja, für das interessante Gespräch!

Lehrerin: Sehr gern. Ich freue mich immer, wenn sich Schüler für die deutsche Sprache und Kultur begeistern.

Deutschlernende 4.b Klasse

Nastavnica Angelika Ugrinić-Hrelja i učenici

Talentirani učenici – uspješni u izvanškolskim aktivnostima

Intervju s Manuelom Diminić, 3.c, paraatletika

Intervjuirali smo učenicu naše škole, Manuelu Diminić, članicu Atletskog kluba osoba s invaliditetom Spektar Pula koja učestalo niže sportske uspjehe. Općina Barban joj je zbog svih uspjeha u ovoj godini na Dan općine, 6. 12. 2025., dodijelila javno priznanje koje je samo jedno od niza njenih odlikovanja.

Predstavi nam se te reci koji razred i smjer pohađaš?

Ime mi je Manuela Diminić, imam 18 godina, pohađam Ekonomsku školu u Puli, smjer poslovni tajnik, trenutno sam treći razred.

Možeš li nam ukratko reći kako i kada si se počela baviti paraatletikom?

Atletika mi se sviđa od vrtića gdje sam na Sportskom danu uvijek bacala lopticu, u osnovnoj školi sam sudjelovala na manifestaciji „Združena atletika“ gdje sam s asistenticom trčala 50 metara i 50 metara je trčao prijatelj iz razreda. Dvije godine za redom sam tamo osvojila brončanu medalju. U osmom razredu su povodom Dana osoba s invaliditetom, 6.12.2022., u školu došli trener Ivan Radešić i paraolimpijka Jelena Vuković iz Atletskog kluba za osobe s invaliditetom Spektar Pula koji su mi predstavili paraatletiku. Moj prvi trening bio je 14.9.2023., a prvo natjecanje u životu 15. 10.2023. u Varaždinu. Prvo natjecanje s mogućnošću osvajanja

medalja bio je dvoranski miting Zagreb. Iza sebe imam mnogo medalja, čak i zlato iz Slovenije i zlato iz Pule.

Imaš li uzora u ovome sportu?

Uzor mi je paraatletičarka Ani Jelenić koja u mojoj kategoriji baca kuglu 5.10m.

Koliko često treniraš i kako izgleda tvoj trening?

Treniram dva puta tjedno u Društvenom centru Rojc, a ostala tri dana dizanje utega kod kuće. Prije bacanja si razgibavam ruke kako ne bi došlo do ozljeda. Nakon razgibavanja trener postavlja postolje koje ima dršku uz pomoć koje se povlačim za brzinu, a kuglu držim na vratu. Potrebno je što dalje baciti.

Kako se razlikuje trening bacanja koplja u odnosu na kuglu i disk?

Trening za svaku disciplinu se razlikuje. Svaka disciplina ima pravila bacanja. Koplje bacam bočno jer inače su mi bili neispravni hitci kad bi ga bacala od gore. Bitno je da koplje padne na špic, odnosno da se zabije u travu, ali i ne mora da bi bio ispravan hitac. Kuglu bacam s vrata. Disk bacam bočno od dole prema gore. Za sve discipline je bitno povlačenje za brzinu.

Koje ti je od ta 3 bacanja najdraže i zašto?

Najviše volim bacati kuglu jer s njom postižem najviše dobrih rezultata.

Možeš li nam reći koliko je važna mentalna priprema u tvome sportu?

Mentalna priprema je jako važna zbog neispravnih hitaca da se ne uspaničim. Njih je bilo puno u početku karijere, a sada ih je manje.

Možeš li nam otkriti na kojim si sve natjecanjima do sad bila i sudjelovala?

Sudjelovala sam na natjecanjima Hrvatske paraatletske lige, dva natjecanja 2023., cijelu 2024 i 2025. te na međunarodnim natjecanjima u Sloveniji, Tajlandu i Istanbulu.

Koje ti je natjecanje ostalo posebno u sjećanju i zašto?

Međunarodno natjecanje na Tajlandu mi je posebno jer sam osvojila tri

medalje (bronca disk i kugla, srebro koplje). Osjećala sam se uzbuđeno jer sam iznenadila svoje roditelje i trenera zato što sam u konkurenciji imala natjecateljice iz Kenije i Indije.

Koja ti je najveća želja i cilj u karijeri?

U paraatletici želim osvojiti što više medalja i upoznati mnogo parasportaša i doznati njihove sportske priče.

I pitanje za kraj, imaš li podršku zajednice ili lokalnog kluba?

Imam podršku općine Barban i svog kluba te obitelji i prijatelja.

Intervju vodila Marli Majdandžić, 3. c

Na fotografijama Manuela Diminić tijekom natjecanja i primanja odličja (preuzeto s Facebooka Volim Barban i portala istrain.hr)

Intervju s Timothyjem Putinjom, 1. a, tenis

Timothy Putinja član je TK PULA PRO, odmalena se bavi ovim sportom i niže uspjehe. Jedno od posljednjih je 3. mjesto pojedinačno i 2. mjesto u parovima na HTS OP TRIGLAV JUNIOR OPEN UMAG 2025 do 16 godina.2023. bio je pobjednik Županijskog turnira u konkurenciji do 13 godina. To je bio samo jedan od povoda za ovaj razgovor.

Možeš li nam se kratko predstaviti?

Zovem se Timothy Putinja, imam 15 godina, učenik sam prvog razreda Ekonomske škole Pula.

Kad si prvi put uzeo reket u ruke?

Prvi put sam reket uzeo u ruke s tri godine i tad je započela moja ljubav prema tenisu.

Tko te potaknuo na to da se započneš baviti tenisom?

Kao što sam rekao, kada sam uzeo reket u ruke odmah sam ga zavolio i započeo trenirati tako da se može reći da sam se sam potaknuo na bavljenja tenisom

Tko ti je bio uzor dok si odrastao?

Nick Kyrgios, australski tenisač, koji je, između ostalog, osvojio juniorski Australian Open i Wimbeldon u parovima (2013.).

Kako izgleda tvoj tipičan dan treninga?

Svaki dan treniram dva sata.

Koji ti je najveći uspjeh?

Polufinale europskog.

Kako izgleda tvoj život kad ne igraš tenis?

Uglavnom se svodi na učenje.

Imaš li neki hobi izvan tenisa?

Da, volim igrati košarku.

Koji su ti planovi za budućnost?

Biti što bolji u svom sportu.

Hvala lijepa na tvom vremenu i želimo ti mnogo sportskih uspjeha.

Hvala.

Intervju vodila Helena Posarić, 3. c

Na fotografijama Timothy Putinja u društvu svojih suigrača tijekom dodjela priznanja.
Fotografije preuzete s Instagrama.

MATURANTI

Kako se maturanti pripremaju za nastavak obrazovanja?

Prvi susret s našom budućnosti imali smo 23. listopada 2025. na smotri **Sveučilišta Jurja Dobrile**. Osim maturanata naše škole susreli smo se i s maturantima ostalih škola. Na smotri smo se dobro upoznali sa svim opcijama fakulteta u Puli uključujući sve sastavnice Sveučilišta Jurja Dobrile. Predstavnici fakulteta bili su ljubazni prema nama, otvoreni za razgovor, savjete i predstavljanje njihovog fakulteta. Tamo smo imali mogućnost dobiti dodatne informacije o željenim fakultetima koji su nama blizu.

Nakon smotre Sveučilišta, 14.11. 2025. dio maturanata otišao je na smotru **Sveučilišta u Zagreb**. Tamo smo imali puno više opcija različitih fakulteta. Od umjetnosti do sporta, svatko je mogao naći nešto što ih zanima i zamisliti si svoju budućnost van Istre. Tamo su također bili predstavnici koji su nam objašnjavali kako njihovi fakulteti funkcioniraju te koje smjerove obuhvaćaju. Od fakulteta koji su nas zanimali mogli smo uzeti letke, ostale sitnice, a negdje i kolače. Može se reći da nismo ostali gladni. Letci su nam pomogli da kasnije na miru ponovno prođemo obilježja željenih fakulteta i odlučimo što je najbolje za nas.

Osim smotra, imali smo i predavanje **Meraklisa**. Merakl je stanje, apsolutna strast, ljubav i predanost prema onome što radimo, a Meraklis je pojedinac koji baš tako živi i djeluje. Osnivateljica Meraklisa, Marinela Dropulić Ružić vodila nam je predavanje o Meraklisu pružajući nam pomoć, savjete i odgovore na bilo kakva pitanja. Predavanje nas je potaklo da bolje razmislimo o tome u čemu smo mi posebni. Objasnila nam je kako funkcioniraju naši talenti. Naučili smo više o tome kako ih prepoznati, a kad ih prepoznamo kako na temelju njih odabrati kakvu budućnost želimo i što je najbolje za nas. Bit predavanja je povećati broj ljudi koji rade ono što ih uistinu usređuje i smanjiti broj ljudi nesretno zaposlenih. Predavanje je bilo inspirirajuće i atmosfera je bila ugodna pa smo lako postavljali pitanja.

Zatim smo imali **predavanje Sveučilišta Algebra Bernays**. Na predavanju smo naučili stavke privatnog Sveučilišta. Predstavnica nas je upoznala s raznim smjerovima koje obuhvaćaju i kroz pitanja, nagrade i kvizove uključila je cijeli razred. Na tom Sveučilištu imamo opciju studirati uživo, online i hibridno. Možemo i studirati na engleskom te dobiti dvije diplome. Uz određene uvjete dijele i stipendije što je super za učenike s dobrim rezultatima kroz srednju. Imali smo i priliku dobiti informacije od **BHV Education** koji nude informacije o studiranju izvan Hrvatske. Upoznati smo s time što bismo trebali napraviti ukoliko želimo studirati u odabranoj državi. Predložene su nam različite države. One financijski povoljne i one malo skuplje. BHV Education nam pruža puno pomoći da nas spoji sa određenim fakultetima u drugim državama i daje potrebne informacije.

Škola nam zaista pruža uvid u različite segmente i opcije koje nas čekaju. Opcije nam nisu samo ponuđene, već objašnjene na zanimljiv način koji nas motivira na razmišljanje. Razmišljanje o nekim smjerovima budućnosti na koje nismo prije ni gledali.

Marija Dolenc, 4.b

Posjetili smo....

Jednodnevni izlet u Zagreb (Interliber i muzeji)

Učenici prvih razreda naše škole u petak 14. studenoga 2025. uputili su se na jednodnevni izlet u Zagreb. Svima je bilo zajedničko odredište posjet Interliberu, i obilazak grada, a zatim je svaki razred odabrao muzej koji će posjetiti. Donosimo utiske po jedne učenice iz svakog razreda.

Jednodnevni izlet u Zagreb

14. 11. 2025. učenici prvih razreda proveli su nezaboravan dan u Zagrebu u pratnji svojih razrednika. Prva stanica izleta bio je Interliber, najveći sajam knjiga u Hrvatskoj na kojem su se učenici imali priliku upoznati s bogatom ponudom knjiga. Nakon posjete Interliberu svaki se razred zaputio u unaprijed određeni muzej. Jedan razred je posjetio Muzej čokolade u kojem su učenici saznali više o povijesti i nastanku čokolade, drugi razred je obišao Muzej prekinutih veza poznat po tome što čuva predmete i priče iz stvarnih veza koje su završile, dok je treći obišao Muzej iluzija koji ih je posebno oduševio svojim zabavnim sadržajima.

Nakon obilaska muzeja učenici su imali slobodno vrijeme tijekom kojeg su mogli prošetati gradom i razgledati njegove znamenitosti. Dio učenika proveo je to vrijeme u Muzeju smijeha u pratnji razrednice te su se zabavili isprobavajući različite komične instalacije, smiješne fotografije i iluzije koje izazivaju smijeh. Cijeli izlet bio je odlična prilika za učenje, zabavu i druženje, a učenici su se kući vratili puni novih dojmova i lijepih uspomena.

Tea Pejić Pendić, 1. a

Na fotografijama Muzej čokolade i Muzej smijeha

Izlet u Zagreb – 14.11.2025.

Učenici prvih razreda naše škole i njihovi razrednici proveli su petak, 14.11. 2025., u Zagrebu na izletu punom zanimljivih sadržaja i dobrog raspoloženja. Najprije smo se zaustavili na sajmu knjiga Interliber – najvećem sajmu knjiga u Hrvatskoj, gdje su učenici razgledavali, a neki i kupili knjige. Nakon toga zaputili smo se prema centru grada Zagreba, svaki je razred otišao svojim putem iz razloga što je svatko posjetio drugačiji muzej.

Jedan je razred posjetio Muzej čokolade iz kojeg su učenici izašli sa jako dobrim dojmovima te punim trbuhom, za to vrijeme drugi je razred bio u Muzeju prekinutih veza koji je na učenike ostavio jako emotivan utisak zbog emotivnih priča te tužnih završetaka, a zadnji je razred vrijeme proveo u Muzeju iluzija koji je učenicima pružio nezaboravne uspomene, puno smijeha, ali i začuđenosti. Nakon muzeja učenici su imali slobodno vrijeme koje su iskoristili za obilazak grada, druženje i ostalo te su nakon toga krenuli nazad kući. Izlet su proveli u smijehu, veselju i dobroj zabavi te uz puno novih, lijepih uspomena.

Marta Kontešić, 1. b

Na fotografijama Muzej prekinutih veza

Jednodnevni izlet u Zagreb – Interliber i muzeji

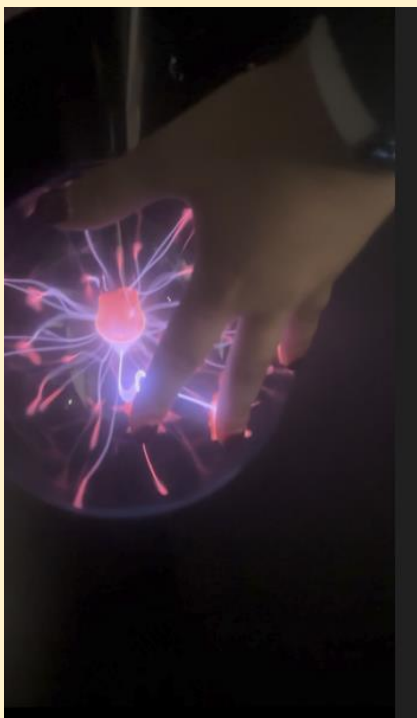
U petak 14. studenoga 2025. godine, naša je škola organizirala nezaboravni izlet u Zagreb. Put je započeo rano. Već u 7 ujutro smo krenuli, puni iščekivanja. Nakon tri sata vožnje i odmora po putu, stigli smo na Zagrebački velesajam, točno u 11 sati. Tamo se održavao sajam Interliber, događaj na kojem smo imali priliku upoznati se s novim izdanjima knjiga i možda pronaći nešto i za sebe. Imali smo oko dva sata slobodnog vremena. Neki su hodali kroz redove štandova, listali knjige, kupovali omiljene naslove, dok su drugi izašli na zrak da se prošeću, odmore oči i malo promjene okruženje.

Točno u 13 sati vratili smo se u autobus i zaputili prema centru Zagreba. U 14 sati svaki je razred krenuo u svoj dogovoreni muzej. 1. a je posjetio Muzej čokolade, smješten u centru Zagreba. Drugi razredi, 1. b i 4. b, posjetili su Muzej prekinutih veza. Razred 1. c išao je u Muzej iluzija. Nakon obilaska muzeja, od 16 do 18 sati, imali smo slobodno vrijeme. Svako je društvo išlo kamo je htjelo; neki su otišli u *šoping* u trgovine u centru, drugi su sjeli u restoran ili kafić i odmorili noge, a treći su prošetali gradom i uživali u zagrebačkoj atmosferi. Tijekom zajedničkog povratka, oko 19 sati, krenuli smo natrag prema Puli. U autobusu je bilo smijeha, razgovora i razmijene dojмова, svi su dijelili što su najviše voljeli tog dana. Stigli smo doma u 22 sata, umorni, ali ispunjeni iskustvima koja ćemo dugo pamtiti.

Lana Šterpin, 1. c

Na fotografiji učenici 1. c razreda s razrednikom

Muzej iluzija

Zagrebački velesajam

Centar Zagreba

Sa(n)jam knjiga u Istri

U našem gradu se od 28. studenoga do 7. prosinca održavao 31. Sa(n)jam knjige u Istri, festival knjiga i autora. Kroz temu nemira sa(n)jam je promišljao nemire trenutka – osobne nemire i nemire svijeta. U sklopu sa(n)jma već se niz godina održava program za srednjoškolce Pop lektira kojim se nastoji učenicima približiti suvremene autore mlađe generacije. Učenici naše škole su tijekom 5 sajamskih dana, od ponedjeljka do petka, upoznivali drugu stranu „lektire“. Donosimo osvrt jednog učenika.

Pop lektira – Kruno Lokotar

U četvrtak 4. prosinca 2025. naš je razred zajedno s učenicima srednjih škola iz Istre prisustvovao programu Pop lektira u kojem je gost bio Kruno Lokotar, književnik, urednik i voditelj kulturnih programa. Voditelj, Emir Imamović Pirke, i gost su nam na zanimljiv način nastojali prikazati posao urednika te dali i par savjeta onima koji bi htjeli izdati svoju prvu knjigu.

Kruno Lokotar nam je iznio dobre strane uredničkog posla koje uključuju i brojna putovanja te one manje dobre u kojima u kratko vrijeme treba pročitati pristigle rukopise te odlučiti koji od njih idu u tisak. Gost je na sajmu predstavljao i svoju knjigu Limited edition pisanu u obliku dnevnika o jednoj godini u životu urednika. Program je bio zanimljiv i poučan te nam pobliže dočarao urednički posao.

Eugen Spasojević, 3. c

Na fotografijama gost Kruno Lokotar, voditelj Emir Imamović Pirke, učenici i nastavnici, preuzeto s Facebook stranice Sa(n)jma knjiga u Istri

Učenička promišljanja o vrijednostima i potrošačkom društvu

Učenici 2. b razreda su na satu Etike promišljali o vrijednostima, a učenici 3. c razreda na satu Sociologije o potrošačkom društvu. U nastavku donosimo neke njihove uratke/promišljanja na zadane teme.

VRIJEDNOST OBITELJI

Obitelj je temelj svakog čovjeka i društva. Ona nam daje ljubav, sigurnost i podršku kroz sve životne okolnosti. Obitelj je nešto što često uzimamo „zdravo za gotovo“, a zapravo je najvažniji dio našeg života. To je mjesto gdje sve počinje, gdje učimo prve životne lekcije: kako voljeti, kako poštovati, dijeliti i pomagati drugima. Bez obitelji teško bismo znali tko smo i kamo idemo. U obitelji pronalazimo sigurnost i podršku. Kada nam je teško uvijek znamo da postoji netko tko će nas saslušati i razumjeti, čak i ako nas nitko drugi ne shvaća. Roditelji, braća, sestre, bake i djedovi, svatko od njih ima svoju ulogu i svi zajedno čine našu malu zajednicu u kojoj se osjećamo voljeno i prihvaćeno.

Vrijednost obitelji ne mjeri se bogatstvom, veličinom kuće ili brojem članova, nego međusobnim razumijevanjem i trenucima koje dijelimo zajedno, razgovorima i smijehom. Kada doživimo uspjeh, obitelj se raduje s nama, a kada nam je teško – ona je tu da nas ohrabri. Obitelj nas uči strpljenju, razumijevanju i opraštanju što su vrijednosti koje nosimo cijeli život. Danas, kada svi žurimo i često smo zaokupljeni školom, poslom ili društvenim mrežama, lako zaboravimo koliko je važno provoditi vrijeme s obitelji, a upravo ti trenuci nas povezuju i ostaju u sjećanju. Zato mislim da je obitelj najveće bogatstvo koje čovjek može imati. Sve drugo može nestati, ali ljubav i podrška obitelji ostaju zauvijek.

Katia Olivari, 2. b

VRIJEDNOST PRIJATELJSTVA

Prijateljstvo je sastavni dio ljudske sreće. Ono je poput duha koji nastanjuje dva ljudska tijela. Treba znati cijeniti prijateljstvo. To je poput knjige koju čitamo: možda ga ne osjećamo od prvog poglavlja, ali čitajući knjigu, družeći se s nekim, pravo prijateljstvo ostaje do kraja knjige. Puno sam knjiga pročitala, a voljela bih da kao svaka nova knjiga koju pročitam, svako novo druženje krene u pozitivnom smjeru. Prijateljstvo ne znači samo zabavu i zajedničke trenutke, nego i podršku kada nam je teško. Pravi prijatelj neće nestati kad se pojavi problem, već će stati uz nas i pomoći savjetom ili jednostavno – prisutnošću.

Budući da je pravo prijateljstvo rijetkost, ono ima još veću vrijednost. Bez prijatelja, život bi nam bio tužan, dosadan, možda čak i nezamisliv. Za mene prijateljstvo znači imati nekoga tko me razumije i prihvaća takvu kakva jesam, osoba koja me nasmije, ali i pomogne u teškim trenucima. Kroz prijateljstvo učimo biti bolji ljudi, zajedno

učimo i rastemo. Zato je prijateljstvo nešto što treba čuvati i njegovati: lijepa riječ, iskren razgovor ili mali znak pažnje, mogu značiti puno, jer vrijednost prijateljstva se ne mjeri vremenom provedenim zajedno, već dubinom povezanosti i iskrenosti. Na kraju, možda nemamo sve na svijetu, ali dok imamo prijatelje, imamo dovoljno.

Eni Olivari, 2. b

Osvrt na potrošačko društvo

Potrošačko društvo danas doslovno oblikuje način na koji živimo, razmišljamo i gledamo jedni druge. Ponekad imam osjećaj da se vrijednost čovjeka sve više mjeri po tome koje tenisice nosi, koji mobitel ima ili nosi li „prave“ brendove. Kao da je postalo normalno da se osoba osjeća manje vrijedno samo zbog toga što nema najnoviji brend nečega. Društvene mreže u tome igraju veliku ulogu, stalno gledamo tuđe „savršene“ živote i to nam stvara pritisak.

Kad razmišljam o sebi rekla bih da sam umjeren potrošač. Ponekad kupim samo ono što mi treba, ali ima i trenutaka kada poželim nešto samo zato što je trend. Mislim da je to danas normalno, pogotovo za nas tinejdžere, jer živimo u svijetu koji stalno prikazuje savršeni život, ljude i stvari. Veliko je pitanje porobljava li nas potrošačko društvo ili oslobađa. S jedne strane daje nam slobodu izbora, nudi milijun mogućnosti i omogućuje nam da izražavamo svoj stil i osobnost. S druge strane stvara nam ogroman pritisak. Ako nemaš određene stvari osjećaš se manje vrijedno, kao da ne pripadaš. U tom slučaju potrošačko društvo nas malo više porobljava. Na kraju, trošimo li zbog potreba ili želja? Iskreno, najčešće zbog želja. Stvarne potrebe su toliko jednostavne, ali želje su beskrajne, upravo se na tome potrošačko društvo temelji. Reklame, brendovi i influenseri ne prodaju proizvod, nego osjećaj da smo sretni, ljepši ako ga imamo. Mislim da je važno da svi naučimo razlikovati što nam treba, a što kupujemo samo zato što nam je netko nametnuo da „moramo imati“.

Potrošačko društvo je dio stvarnosti u kojoj živimo, ali na nama je da odlučimo koliko će nas definirati. Ako razvijemo kritičko razmišljanje i ne dopuštamo da nas trendovi kontroliraju, možemo ostati slobodni i živjeti u skladu s vlastitim vrijednostima, a ne tuđim reklamama.

Samantha Furjan, 3. c

U suvremenom društvu sudjelujem na mnoge različite načine. Kao učenik sudjelujem u obrazovnom sustavu, pratim medije, koristim društvene mreže i tehnologiju te svakodnevno komuniciram s drugim ljudima. Također sudjelujem u društvu kao potrošač jer kupujem proizvode, koristim usluge i na taj način utječem na tržište. Kroz svoje stavove, ponašanje i odluke postajem dio šire društvene zajednice.

Smatram da sam uglavnom umjeren potrošač. Trudim se kupovati ono što mi je stvarno potrebno, ali ponekad i ja podlegnem utjecaju reklama ili trendova, osobito kada je riječ o odjeći, tehnologiji ili darovima. U današnjem društvu teško je u potpunosti izbjeći konsumerizam jer nas on okružuje sa svih strana. Pitanje oslobađa li nas potrošačko društvo ili nas porobljava nema jednostavan odgovor.

Nika Ivkić 3.c

Trudim se razlikovati stvarne potrebe od impulzivnih želja te razumno raspoređivati vlastiti budžet. Često razmišljam o kvaliteti proizvoda, njihovoj trajnosti i utjecaju na okoliš, što isto pokazuje da nisam sklona nekontroliranoj potrošnji, ali ponekad imam osjećaj da ljudi samo žele to imati jer i drugi imaju, tako na nismo baš slobodni po razmišljanju, nego forsirano radimo jer želimo biti kao drugi.

Layla Splesnialy 3.c

U današnjem svijetu sve se vrti oko nekih materijalnih stvari za što dosta ljudi misli da donosi sreću i zadovoljenje, zato oni postaju nezaustavljivi potrošači, jer žele pronaći sreću i zadovoljenje u novcu i stvarima koje si mogu kupiti tim novcem. Sreća i zadovoljstvo se ne mogu pronaći u materijalnim stvarima barem ne ono pravo nego samo trenutno, odnosno u trenutku.

Helena Posarić, 3. c

Zbog svega toga važno je razviti svijest o potrošnji i razlikovati što nam je zaista potrebno od onoga što želimo pod utjecajem tržišta. Time ostajemo dio potrošačkog društva, ali zadržavamo osjećaj ravnoteže i kontrole, ne dopuštajući da nas kupovina ili trendovi vode umjesto da mi vodimo njih.

Lejla Halilović, 3.c

Potrošačko društvo ima dvije strane. S jedne strane nas oslobađa jer imamo mogućnosti izbora, pristup širokoj ponudi proizvoda i udobnost kakvu ranije generacije nisu poznavale. Omogućuju nam kvalitetniji i lakši život, brzu komunikaciju, slobodu od fizičkog rada i pristup znanju. S druge strane, može nas porobiti ako postanemo ovisni o kupovini i ako vrijednost čovjeka počnemo mjeriti prema onome što posjeduje. Reklame potiču želju za stvarima koje nam možda ne trebaju, stvarajući iluziju da je sreća povezana s posjedovanjem. Pravo oslobođenje dolazi tek kada sami kontroliramo svoje potrebe, a ne dopuštamo da tržište kontrolira nas.

David Zupanić, 3. c

Potrošačko nas društvo danas često porobljava jer nam svaki dan nameće ideje novih potreba i želja te očekuje od nas da smo u trendu, da imamo sve novo i da se „uklopimo“ u taj nekakav svijet.

Romantična etika nam zapravo govori i dajem nam osjećaj da potrošnjom možemo ispuniti sva naša maštanja, kao što i konzumerizam kaže da nam sve potrebe i želje mogu ispuniti, a naše su želje i maštanja uvijek veće i ljepše od izloga u potrošačkom centru.

Marli Majdandžić, 3. c

Zabavi se i educiraj

Učenici naše škole koji su sudjelovali u Erasmus+ mobilnosti u Njemačkoj pripremali su se za svoju avanturu učeći osnove njemačkog jezika. Pokušaj i ti ispitati svoje znanje njemačkog jezika!

Los geht's!

Priprema za Erasmus+ avanturu u

Dobar dan	=	
	=	Ich heiße...
Da	=	
Hvala	=	
Doviđenja	=	
	=	Wie heißt du?
	=	Bitte
	=	Ich komme aus Kroatien
Nein	=	

Financijano podržano
Erasmus+

Erasmus+
Obogaćuje živote, širi vidike.

AGENCIJA ZA
MOBILNOST I
PROGRAME EU

Božićni sajam Učeničke zadruge Kažun

